

P-440/2022

**TRGOVAČKI SUD
U SPLITU**

za

**VISOKI
TRGOVAČKI SUD
RH**

**Tužitelj: HAZARDER d.o.o. u stečaju, OIB: 61318305522, Obrovac Sinjski,
Obrovac Sinjski 109 A**

**Tuženik: TESLA d.o.o., OIB: 37949686291, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski
109 A, zastupano po punomoćniku Tomislavu Krki, odvjetniku u
KRKA&KRKA odvjetničko društvo d.o.o. Split, Starčevićeva 13**

ŽALBA TUŽENIKA

**Protiv Presude
Trgovačkog suda u Splitu
pod posl.br. P-440/2022
od 28.02.2024.god.**

1/ Protiv naprijed navedene presude naprijed naznačeni tuženik u zakonskom roku ulaže žalbu iz sljedećih razloga:

- Pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- Bitne povrede odredbi ZPP-a
- Pogrešne primjene Stečajnog zakona
- Pogrešne primjene Zakona o obveznim odnosima
- Pogrešne primjene Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima

Pobijanom presudom, Trgovački sud u točki I. utvrdio je kako je bez učinka prema stečajnoj masi HAZARDER d.o.o. u stečaju, Obrovac Sinjski 109A, OIB: 61318305522 kompenzacija izvršena dana 08.04.2020. god. prema izjavi o prijebu

od dana 08.04.2020. god., između tužitelja i tuženika, a kojom je obavljen prijeboj međusobnih dospjelih novčanih tražbina u iznosu od 184.834,33 kn.

U točki II. pobijane presude naloženo je tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana isplati iznos od 24.531,73 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 08.04.2020. god., te je u točki. III. odbijen zahtjev tužitelja da mu se isplate zatezne kamate po stopi višoj od stope koja je određena u točki II. pobijane presude.

U točki IV. naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu od 3.422,65 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2024. god.

U obrazloženju pobijane presude stoji kako su ispunjene i opće i posebne pretpostavke za pobijanje pravnih radnji u stečaju, stoga je sud odlučio kao u izreci pobijane presude.

Pobijana presuda je u cijelosti neosnovana i nezakonita.

Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da bi u slučaju uspjeha tužitelja u navedenom postupku postojala bolja mogućnost namirenja vjerovnika.

Naime, sud je u obrazloženju pobijane presude u točki 12. naveo kako: *„budući da je stečajni upravitelj iskazao kako bi se stečajni vjerovnici razmjerno namirili u visini od 5 do 10%, a u slučaju uspjeha tužitelja i u ostalim postupcima koje vodi protiv drugih vjerovnika da je mogućnost naplate oko dvadesetak posto“*

Međutim, nejasno je zašto je prvostupanjski sud uzeo iskaz stečajnog upravitelja kao dovoljan dokaz o tome koliko bi se stečajni vjerovnici namirili u slučaju uspjeha u ovoj i ostalim parnicama stečajnog dužnika.

Naime, o navedenom nije dostavljen niti jedan dokaz u predmetni spis, premda su mogli biti dostavljeni podaci o stečajnoj masi, utvrđenim tražbinama i stupnju naplate. Stoga nije dokazano da su vjerovnici namireni u visini od 5 do 10%, kao i to da će biti namirene 20% u slučaju uspjeha u navedenoj parnici.

Prvostupanjski sud nije obrazlagao navedeni stav, niti se pozvao na bilo kakve dokaze izuzev izjave stečajnog upravitelja, koji je jedna od strana izravno zainteresirana za ishod ovog spora.

Nadalje, ističe se kako je iz dokaza u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj St-206/2020 razvidno da u stečajnom postupku tužitelja postoji stečajna masa iz koje se vjerovnici mogu naplatiti.

Osobito se ističe kako je neobrazložen navod prvostupanjskog suda koji se tiče uspjeha u ostalim postupcima, naime stečajni upravitelj nije naveo ni o kojem broju postupaka se radi, kao ni postotak koji otpada na predmetni postupak, već je samo paušalno naveo da će u slučaju uspjeha u ovome i ostalim postupcima mogućnost naplate biti oko dvadesetak posto.

Sud nije uzeo u obzir da tuženik ima pravo u dodatnom roku prijaviti svoje potraživanje, stoga se navedenom radnjom povećava iznos duga stečajnim vjerovnicima, pa je mogućnost naplate manja, a ne veća kako je navedeno u pobijanoj presudi.

DOKAZ: Pregled dokumentacije u spisu

2/ Tuženik smatra i kako je pobijana presuda opterećena bitnom povredom odredbi ZPP-a i to iz razloga što tužitelj nije uz tužbu dostavio zaključak kojim je tužitelju dano odobrenje za podnošenje tužbe radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, odnosno izjave o prijeboju ili kompenzaciji, od 28. lipnja 2022. godine.

Tuženik navodi kako su tužitelju bili poznate pretpostavke za podnošenje tužbe u navedenom postupku, a samom činjenicom da te pretpostavke nisu ispunjene, odnosno obzirom da se Zaključak stečajnog suca nije dostavio uz tužbu, već je dostavljen na raspravi, sud je trebao predmetnu tužbu odbaciti.

Stoga, navodi prvostupanjskog suda kako je navedeni zaključak dostavljen prije zaključenja prethodnog postupka, odnosno 27. ožujka 2023. god. nije osnovan, posebice jer je zaključak stečajnog suca kojim je dano odobrenje za podnošenje tužbe dostavljen u spis skoro godinu dana nakon podnošenja tužbe.

DOKAZ: Pregled dokumentacije u spisu

3/ Nadalje, tuženik smatra kako tužitelj u predmetnom postupku nije dokazao sve potrebne elemente radi pobijanja, pa je prvostupanjski sud pogrešno prihvatio tužbeni zahtjev.

Sam tuženik se tokom postupka, a što je navedeno i u presudi, pozivao na odredbu članka 174. Stečajnog zakona kojom je propisano da ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka stečajni vjerovnik imao pravo na prijeboj, otvaranje stečajnog postupka ne utječe na njegovo pravo, **stoga bi tuženik imao pravo na prijeboj svoje tražbine i nakon blokade, a u trenutku otvaranja stečajnog postupka.**

Također, institut prijeboja ili kompenzacije opisan je odredbom članka 56. Zakona o obveznim odnosima, te glasi: „*Dužnik može svoj dug prebiti s tražbinom koju ima prema vjerovniku koji mu zahtijeva ispunjenje.*“

Dakle, nije tuženik samo naplatio svoju tražbinu, već je i tužitelju podmirio svoj dug navedenim prijebojem, odnosno kompenzacijom, stoga isti nije svojom radnjom oštetio tužitelja.

Ističe se kako je sud svoju presudu i činjenicu da je pravna radnja pobojna utemeljio isključivo na iskazu stečajnog upravitelja, a koji je sam iskazao kako ne raspolaže cjelokupnom dokumentacijom.

DOKAZ: Pregled dokumentacije u spisu

4/ U odnosu na točku IV. pobijane presude tuženik navodi kako ista nije osnovana jer je tužbeni zahtjev tužitelja trebalo odbiti, pa je troškove postupka trebao snositi tužitelj.

DOKAZ: Pregled dokumentacije u spisu

5/ Slijedom navedenog, tuženik predlaže da ova žalba bude prihvaćena, te da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. P-440/2022 na način da bude odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, uz nalog tužitelju da naknadi parnični trošak tuženiku, podredno da pobijana presuda bude ukinuta i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U Splitu, 13. ožujka 2024.god.

Popis troška:

- Sastav žalbe....625,00 EUR
- PDV 25%...156,25 EUR
- Pristojba žalbe... 583,51 EUR